01/07/2022

Εορτή των Αγίων Αναργύρων στην Ιερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Με τίτλο «εἰς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον» (Α΄ Πέτρ. α΄ 22), ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός κύρηξε τον θείο λόγο κατά την εσπερινή Χοροστασία του στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίων Αναργύρων της μικράς και παραμεθόριας ενορίας Κριού, του τέως Δήμου Τριγώνου.

«Η ασθένεια, ο πόνος και ο θάνατος είναι ο καρπός της αμαρτίας, είναι το αποτέλεσμα της παρακοής και της απομάκρυνσης του ανθρώπου από την κοινωνία και την Χάρη του Θεού. Επειδή ο άνθρωπος είναι οντότης ψυχοσωματική, η αμαρτία είναι η ασθένεια της ψυχής και αυτή επισύρει την ασθένεια του σώματος.

Ο Κύριος έρχεται να θεραπεύσει πρώτα την αμαρτία, συγχωρώντας τον

μετανοούντα, και σε δεύτερο χρόνο να θεραπεύσει την σωματική ασθένεια. Οι Άγιοι Ανάργυροι, τους οποίους τιμά σήμερα η Εκκλησία μας, είναι ιατροί της ψυχής και του σώματος και με την μαρτυρία και το μαρτύριο τους μας διδάσκουν την πίστη στον αληθινό Θεό, την προσδοκία και την ελπίδα της αιώνιας ζωής και την αγάπη προς το Θεό που γίνεται “φιλαδελφία ανυπόκριτος” προς τον συνάνθρωπο, κατά τον Απόστολο Πέτρο (Α΄ Πέτρ. α΄ 22)», τόνισε χθες ο Σεβασμιώτατος.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας ο Σεβασμιώτατος προέστη της Ευχαριστιακής Συνάξεως στον πανηγυρίζοντα Ιερό ναό Αγίων Αναργύρων του Νοσοκομείου Διδυμοτείχου, καθ’ ην ομίλησε ο πανοσ. Αρχιμ. Γαβριήλ Χειμώνας, ο οποίος μεταξύ άλλων, τόνισε: «Ανάργυροι ονομάζονται οι σήμερον τιμώμενοι άγιοι επειδή δεν αγαπούσαν τα αργύρια, δεν ήσαν φιλάργυροι, η καρδιά τους δεν ήταν προσκολλημένη στα υλικά αγαθά και προσέφεραν τις ιατρικές τους υπηρεσίες αφιλοκερδώς.

Σε αυτούς πράγματι έχουν απόλυτη εφαρμογή τα λόγια του Χριστού: …ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. Μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μὴ πήραν (σάκκο) εἰς ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ράβδον (Ματθ. 10,8-10).

»Γι’ αυτό τους βλέπουμε σε ολόκληρη τη ζωή τους να προστρέχουν όπου υπήρχε ανάγκη για να θεραπεύσουν τους ασθενείς, να θεραπεύσουν τους πτωχούς που δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα να αποκαταστήσουν την υγεία τους. Ήταν πληθωρικοί προς τους ανθρώπους, έβλεπαν τους πάντες ίσους μπροστά στα ιαματικά τους χαρίσματα και προσέφεραν απλόχερα την βοήθεια τους.

Ό,τι έκαναν το έκαναν για την Δόξα του Θεού. Όλη τους η ζωή ήταν διακονία, προσφορά και θυσία στον βωμό της ανιδιοτελούς αγάπης. Και αυτό που ζητούσαν από τους ασθενείς που ανάρρωναν δεν ήταν τα χρήματα, αλλά να πιστεύσουν στον αληθινό Θεό. Τους χάριζαν έτσι όχι μόνο τη σωματική αλλά και την ψυχική υγεία και τους απεκάλυπταν το αληθινό νόημα της ζωής, την ένωση του ανθρώπου με τον Θεό»

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ